

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2504

C 83

fyrtiosjätte årgången

5 april 2003

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2003/C 83/01	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 februari 2003 i mål C-228/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Artikel 7.2 och 7.4 i förordning (EEG) nr 259/93 – Kvalificering av syftet med en avfallstransport (återvinning eller bortskaffande) – Förbränning av avfall – Punkt R 1 i bilaga 2 B till direktiv 75/442/EEG – Begreppet huvudanvändning som bränsle eller andra metoder att generera energi)	1
2003/C 83/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 februari 2003 i mål C-245/00 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) mot Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (Direktiv 92/100/EEG – Uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området – Artikel 8.2 – Radio- och televisionsutsändning och överföring till allmänheten – Skälig ersättning)	1
2003/C 83/03	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 februari 2003 i mål C-458/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Artikel 7.2 och 7.4 i förordning (EEG) nr 259/93 – Kvalificering av syftet med en avfallstransport (återvinning eller bortskaffande) – Förbränning av avfall – Punkt R 1 i bilaga 2 B till direktiv 75/442/EEG – Begreppet huvudanvändning som bränsle eller andra metoder att generera energi)	2

SV

2003/C 83/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 februari 2003 i mål C-75/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer – Vilda djur och växter)	3
2003/C 83/05	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 februari 2003 i mål C-92/01 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Dioikitiko Protodikeio Irakleiou): Georgios Stylianakis mot Elliniko Dimosio (Artikel 8a i EG-fördraget (nu artikel 18 EG i ändrad lydelse) – Unionsmedborgarskap – Artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) – Frihet att tillhandahålla tjänster – Lufttrafik inom gemenskapen – Flygplatsavgift – Diskriminering – Förordning (EEG) nr 2408/92)	3
2003/C 83/06	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 februari 2003 i mål C-131/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Artikel 49 EG – Frihet att tillhandahålla tjänster – Patentombud – Skyldighet att skriva in sig i patentombudsregistret i värdmedlemsstaten – Skyldighet att vara bosatt eller ha yrkesmässigt hemvist i värdmedlemsstaten)	4
2003/C 83/07	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 februari 2003 i mål C-185/01 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Auto Lease Holland BV mot Bundesamt für Finanzen (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Platsen för skattepliktiga transaktioner – Återbetalning av mervärdesskatt som erlagts i en annan medlemsstat – Motorfordon som ställs till förfogande genom ett leasingavtal – Avtal om bränslehantering – Person som erhållit leverans av bränsle)	4
2003/C 83/08	Domstolens dom av den 11 februari 2003 i de förenade målen C-187/01 och C-385/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Köln och Rechtbank van eerste te Veurne): Hüseyin Gözütok (C-187/01) och Klaus Brügge (C-385/01) (Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet – Principen non bis in idem (icke två gånger för samma sak) – Tillämpningsområde – Beslut genom vilket åklagarmyndigheten definitivt avslutar ett straffrättsligt förfarande, utan medverkan av domstol, efter det att den brottsmisstänkte har uppfyllt vissa villkor)	5
2003/C 83/09	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 februari 2003 i mål C-85/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 91/439/EEG)	5
2003/C 83/10	Mål C-32/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Højesteret av den 22 januari 2003 i målet mellan I/S Fini H och Skatteministeriet	6
2003/C 83/11	Mål C-33/03: Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 28 januari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
2003/C 83/12	Mål C-36/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) av den 23 december 2002 i målet mellan The Queen på ansökan av Approved Prescription Services Ltd och the Licensing Authority (genom Medicines Control Agency), intervenient: Eli Lilly & Co. Ltd	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 83/13	Mål C-41/03 P: Överklagande, ingivet den 4 februari 2003 av Rica Foods (Free Zone) NV, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 14 november 2002 i de förenade målen T-94/00, T-110/00 och T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV och Suproco NV med stöd av Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Spanien och Republiken Frankrike	7
2003/C 83/14	Mål C-45/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Catania – Första tvistemålsavdelningen – av den 19 januari 2003 i målet mellan prefekten i provinsen Catania och Oxana Dem'Yanenko	8
2003/C 83/15	Mål C-47/03 P: Överklagande, ingivet den 7 februari 2003 av M. Cwik, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 26 november 2002 i mål T-103/01: M. Cwik mot Europeiska gemenskapernas kommission	9
2003/C 83/16	Mål C-52/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Ordinario di Torino – sezione GIP – av den 29 januari 2003 i brottmål mot Giuseppe Momblano	10
2003/C 83/17	Mål C-55/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 11 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2003/C 83/18	Mål C-56/03: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 12 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2003/C 83/19	Mål C-57/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 12 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2003/C 83/20	Mål C-58/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 4 februari 2003 i målet mellan Y.G. Encheva och Staatssecretaris van Justitie	12
2003/C 83/21	Mål C-59/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova – Arbetsrättsliga avdelningen – av den 28 januari 2003 i målet mellan Mario Cigliola m.fl. och Ferrovie dello Stato S.p.A.	12
2003/C 83/22	Mål C-63/03: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 14 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2003/C 83/23	Mål C-65/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 14 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2003/C 83/24	Mål C-67/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 14 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	14

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 83/25	Mål C-68/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 14 februari 2003 i målet mellan Staatssecretaris van Financiën och D. Lipjes	14
2003/C 83/26	Mål C-69/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte d'Appello di Venezia av den 6 november 2002 i målet mellan Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. Coop. arl. och Ministero delle Finanze	14
2003/C 83/27	Mål C-71/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 18 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 83/28	Mål C-72/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria Provinciale di Massa Carrara – andra avdelningen – av den 11 december 2002 i målet mellan Carbonati Apuani srl, å ena sidan, och Comune di Carrara, å andra sidan	15
2003/C 83/29	Mål C-76/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 20 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 83/30	Mål C-80/03: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 21 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2003/C 83/31	Avskrivning av mål C-173/00	16
2003/C 83/32	Avskrivning av mål C-337/00	16
2003/C 83/33	Avskrivning av mål C-188/01	16
2003/C 83/34	Avskrivning av mål C-375/01	16
2003/C 83/35	Avskrivning av mål C-444/01	17
2003/C 83/36	Avskrivning av mål C-61/02	17
2003/C 83/37	Avskrivning av mål C-191/02	17
2003/C 83/38	Avskrivning av mål C-215/02	17
2003/C 83/39	Avskrivning av mål C-241/02 P	17
2003/C 83/40	Avskrivning av mål C-337/02	17
2003/C 83/41	Avskrivning av mål C-368/02	17

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

2003/C 83/42	Förstainstansrättens dom av den 16 januari 2003 i mål T-75/00: Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Avsättning från tjänsten – Verksamheter utanför tjänsten utan förhandstillstånd)	18
2003/C 83/43	Förstainstansrättens dom av den 28 januari 2003 i mål T-147/00: Les Laboratoires Servier mot Europeiska gemenskapernas kommission (Humanläkemedel – Skiljeförfaranden på gemenskapsnivå – Återkallande av godkännanden för försäljning – Behörighet – Hungerdämpande serotoninpreparat: dexfenfluramin, fenfluramin – Direktiven 65/65/EEG och 75/319/EEG)	18
2003/C 83/44	Förstainstansrättens dom av den 30 januari 2003 i de förenade målen T-303/00, T-304/00 och T-322/00: Manuel Francisco Caballero Montoya med flera mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Överföring till gemenskapens pensionssystem av rätt till pension som erhållits i ett nationellt system för social trygghet – Sen överföring – Räntor som utbetalats efter överföring – Kommissionens vägran att revidera beräkningen av de berörda tjänstemännens pension och att till dem utbetala en del av dessa räntor)	19
2003/C 83/45	Förstainstansrättens dom av den 30 januari 2003 i mål T-307/00: C mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Barnpension – Artikel 80 fjärde stycket i tjänsteföreskrifterna – Föräldrarnas civilstånd – Likabehandling)	19
2003/C 83/46	Förstainstansrättens dom av den 28 januari 2003 i mål T-138/01: F mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (Tjänstemän – Ändrad tjänstplacering – Berättigade förväntningar – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd)	20
2003/C 83/47	Mål T-14/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 januari 2003 av Colette Di Marzio	20
2003/C 83/48	Mål T-16/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 januari 2003 av Albano Ferrer de Moncada	21
2003/C 83/49	Mål T-19/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas domstol väckt den 22 januari 2003 av Spyridoula Konstantopoulou	21
2003/C 83/50	Mål T-21/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 januari 2003 av "S"	22
2003/C 83/51	Mål T-23/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 januari 2003 av C.A.S. Succhi di Frutta	23
2003/C 83/52	Mål T-25/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 januari 2003 av Marco de Stefano	23

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 83/53	Mål T-35/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 31 januari 2003 av Aventis Cropscience S.A.	24
2003/C 83/54	Mål T-37/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 februari 2003 av Open Mobile Alliance Ltd.	24
2003/C 83/55	Mål T-41/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) väckt den 4 februari 2003 av Merck Sharp & Dohme Limited och 19 andra sökande	25
2003/C 83/56	Mål T-42/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 februari 2003 av Lurgi AG och Lurgi S.p.A.	26
2003/C 83/57	Mål T-46/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 februari 2003 av Leali S.p.A.	27
2003/C 83/58	Avskrivning av mål T-187/94	27
2003/C 83/59	Avskrivning av mål T-43/01	28
2003/C 83/60	Avskrivning av mål T-288/01	28
2003/C 83/61	Avskrivning av mål T-192/02	28
II <i>Förberedande rättsakter</i>		
.....		
III <i>Upplysningar</i>		
2003/C 83/62	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 70, 22.3.2003	29

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 13 februari 2003

i mål C-228/00: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹⁾

*(Fördragsbrott – Artikel 7.2 och 7.4 i förordning (EEG)
nr 259/93 – Kvalificering av syftet med en avfallstransport
(återvinning eller bortskaffande) – Förbränning av avfall –
Punkt R 1 i bilaga 2 B till direktiv 75/442/EEG – Begreppet
huvudanvändning som bränsle eller andra metoder att
generera energi)*

(2003/C 83/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att
publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt")

I mål C-228/00, Europeiska gemenskapernas kommission
(ombud: G. zur Hausen) mot Förbundsrepubliken Tyskland
(ombud: T. Jürgensen, biträdd av advokaten D. Sellner),
angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken
Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt
artikel 7.2 och 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den
1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstrans-
porter inom, till och från Europeiska gemenskapen (EGT L 30,
s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43), genom
att göra omotiverade invändningar mot vissa transporter av
avfall till andra medlemsstater där avfallet huvudsakligen skall
användas som bränsle, har domstolen (femte avdelningen),
sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt do-
marna C.W.A. Timmermans (referent), D.A.O. Edward, P. Jann
och S. von Bahr, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare:
avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 13 februari 2003
avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina
skyldigheter enligt artikel 7.2 och 7.4 i rådets förordning (EEG)

nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och
kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska
gemenskapen, genom att göra omotiverade invändningar mot
vissa transporter av avfall till andra medlemsstater där avfallet
huvudsakligen skall användas som bränsle.

- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostna-
derna.

⁽¹⁾ EGT C 259, 9.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 6 februari 2003

i mål C-245/00 (begäran om förhandsavgörande från Hoge
Raad der Nederlanden): Stichting ter Exploitatie van
Naburige Rechten (SENA) mot Nederlandse Omroep
Stichting (NOS)⁽¹⁾

*(Direktiv 92/100/EEG – Uthyrnings- och utlåningsrättighe-
ter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det
immaterialrättsliga området – Artikel 8.2 – Radio- och
televisionsutsändning och överföring till allmänheten –
Skälighetsersättning)*

(2003/C 83/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att
publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt")

I mål C-245/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG,
från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att

domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) och Nederlandse Omroep Stichting (NOS), angående tolkningen av artikel 8.2 i rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området (EGT L 346, s. 61), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna C. Gulmann och V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 6 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Begreppet skälig ersättning i artikel 8.2 i rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området skall tolkas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater och tillämpas av varje medlemsstat. Varje medlemsstat skall med avseende på sitt territorium bestämma de mest relevanta kriterierna för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta gemenskapsrättsliga begrepp, varvid de skall iaktta de gränser som följer av gemenskapsrätten och i synnerhet av nämnda direktiv.
- 2) Artikel 8.2 i direktiv 92/100/EEG utgör inte hinder mot en metod för beräkning av skälig ersättning till utövande konstnärer och fonogramframställare som innebär att man beaktar rörliga och fasta faktorer, såsom antalet timmar fonogrammet utsänds, antal tittare respektive lyssnare för de radio- och televisionsföretag som företräds av sändningsorganisationen, storleken på den avtalsvis fastställda ersättningen för framföranderättigheter och radio- och televisionsutsändningar av upphovsrättsligt skyddade musikaliska verk, den ersättning som utbetalas av radio- och televisionsutsändande offentliga organ i de medlemsstater som gränsar till den berörda medlemsstaten, och den ersättning som betalas av kommersiella utsändare, under förutsättning att denna metod dels gör det möjligt att uppnå en passande avvägning mellan det intresse som den utövande konstnären och producenten har av att erhålla ersättning för radio- och televisionsutsändning av ett bestämt fonogram och tredjemans intresse av att kunna radio- och televisionsutsända detta fonogram på skäliga villkor, dels inte åsidosätter någon gemenskapsrättslig princip.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 13 februari 2003

i mål C-458/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 7.2 och 7.4 i förordning (EEG) nr 259/93 – Kvalificering av syftet med en avfallstransport (återvinning eller bortskaffande) – Förbränning av avfall – Punkt R 1 i bilaga 2 B till direktiv 75/442/EEG – Begreppet huvudanvändning som bränsle eller andra metoder att generera energi)

(2003/C 83/03)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-458/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbaek och J. Adda) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: J. Faltz), med stöd av Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer), angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 6 och 7 i rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen (EGT L 30, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43) och enligt artikel 1 f i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 (EGT L 135, s. 32), jämförd med punkt R 1 i bilaga 2 B till direktivet, genom att göra omotiverade invändningar mot vissa transporter av avfall till en annan medlemsstat där avfallet huvudsakligen skall användas som bränsle, vilket strider mot artikel 7.2 och 7.4 i förordningen och artikel 1 f i direktivet jämförd med punkt R 1 i bilaga 2 B till direktivet, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans (referent), D.A.O. Edward, P. Jann och S. von Bahr, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 13 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Österrike skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 247, 26.08.2000.

⁽¹⁾ EGT C 45, 10.2.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 13 februari 2003

**i mål C-75/01: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Storhertigdömet Luxemburg⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livs-
miljöer – Vilda djur och växter)**

(2003/C 83/04)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-75/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R.B. Wainwright och J. Adda) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: J. Faltz) angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114) och enligt artikel 249 tredje stycket EG, genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett fullständigt och korrekt införlivande av artiklarna 1, 4.5, 5.4, 6, 7, 12.1 b och c, 12.2, 12.4, 13.1 b, 13.2, 14, 15, 16.1, 22 b och c samt 23.2 i direktivet, jämförda med bilagorna 1, 2, 4, 5 och 6 till detta direktiv, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna C. Gulmann (referent) och V. Skouris, F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett fullständigt och korrekt införlivande av artiklarna 1, 4.5, 5.4, 6, 7, 12.1 b och c, 12.2, 12.4, 13.1 b, 14, 15, 16.1, 22 b samt 23.2 i direktivet, jämförda med bilagorna 1, 2, 4, 5 och 6 till detta direktiv.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 6 februari 2003

**i mål C-92/01 (begäran om förhandsavgörande från Mono-
meles Dioikitiko Protodikeio Irakleiou): Georgios Styli-
nakis mot Elliniko Dimosio⁽¹⁾)****(Artikel 8a i EG-fördraget (nu artikel 18 EG i ändrad
lydelse) – Unionsmedborgarskap – Artikel 59 i EG-fördraget
(nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) – Frihet att tillhandahålla
tjänster – Lufttrafik inom gemenskapen – Flygplatsavgift –
Diskriminering – Förordning (EEG) nr 2408/92)**

(2003/C 83/05)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-92/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Monomeles Dioikitiko Protodikeio Irakleiou (Grekland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Georgios Stylianakis och Elliniko Dimosio, angående tolkningen av artiklarna 8a och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 18 EG och 49 EG i ändrad lydelse) samt artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen (EGT L 240, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 123), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna R. Schintgen och V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 6 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen utgör hinder mot en sådan åtgärd av en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, varigenom huvudsakligen flygningar till andra medlemsstater påförs en flygplatsavgift som är högre än den som tillämpas för inrikesflygningar inom denna medlemsstat, såvida det inte visas att dessa avgifter utgör ersättning för flygplatstjänster som är nödvändiga för passagerarhantering och att kostnaden för att tillhandahålla dessa tjänster till passagerare som skall resa till andra medlemsstater är proportionellt lika mycket högre än kostnaden för att tillhandahålla de tjänster som är nödvändiga för passagerarhantering vid inrikesflygningar.

(¹) EGT C 118, 21.4.2001.

(¹) EGT C 150, 19.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 13 februari 2003

i mål C-131/01: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Italien ⁽¹⁾

*(Fördragsbrott – Artikel 49 EG – Frihet att tillhandahålla
tjänster – Patentombud – Skyldighet att skriva in sig i
patentombudsregistret i värdmedlemsstaten – Skyldighet att
vara bosatt eller ha yrkesmässigt hemvist i värdmedlemssta-
ten)*

(2003/C 83/06)

(Rättegångsspråk: italienska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att
publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt")*

I mål C-131/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Mongin och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av O. Fiumara), angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49–55 EG vad avser friheten att tillhandahålla tjänster genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka patentombud som är etablerade i andra medlemsstater måste vara inskrivna i det italienska patentombudsregistret och vara bosatta eller ha yrkesmässigt hemvist i Italien för att få tillhandahålla tjänster vid det italienska patentverket, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49–55 EG genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka patentombud som är etablerade i andra medlemsstater måste vara inskrivna i det italienska patentombudsregistret och vara bosatta eller ha yrkesmässigt hemvist i Italien för att få tillhandahålla tjänster vid det italienska patentverket.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 6 februari 2003

i mål C-185/01 (begäran om förhandsavgörande från
Bundesfinanzhof): Auto Lease Holland BV mot Bundes-
amt für Finanzen ⁽¹⁾

*(Sjätte mervärdesskattedirektivet – Platsen för skattepliktiga
transaktioner – Återbetalning av mervärdesskatt som erlagts
i en annan medlemsstat – Motorfordon som ställs till
förfogande genom ett leasingavtal – Avtal om bränslehante-
ring – Person som erhållit leverans av bränsle)*

(2003/C 83/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att
publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt")*

I mål C-185/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Auto Lease Holland BV och Bundesamt für Finanzen, angående tolkningen av rådets sjätte direktiv 7/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, P. Jann, S. von Bahr och A. Rosas (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 6 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 5.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att det inte är fråga om leverans av bränsle från leasegivaren till leasetagaren i det fallet när leasetagaren tankar leasingfordonet med bränsle som köps på bensinstationer, trots att bränsleinköpet görs i leasegivarens namn och för dennes räkning.

⁽¹⁾ EGT C 150, 19.5.2001.

⁽¹⁾ EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 11 februari 2003

i de förenade målen C-187/01 och C-385/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Köln och Rechtbank van eerste te Veurne): Hüseyin Gözütok (C-187/01) och Klaus Brügge (C-385/01) ⁽¹⁾

(Konventionen om tillämpning av Schengenvärdet – Principen non bis in idem (icke två gånger för samma sak) – Tillämpningsområde – Beslut genom vilket åklagarmyndigheten definitivt avslutar ett straffrättsligt förfarande, utan medverkan av domstol, efter det att den brottsmisstänkte har uppfyllt vissa villkor)

(2003/C 83/08)

(Rättegångsspråk: tyska och nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-187/01 och C-385/01, angående begäran enligt artikel 35 EU, från Oberlandesgericht Köln (Tyskland) och Rechtbank van eerste aanleg te Veurne (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid de nationella domstolarna anhängiga brottmålen mot Hüseyin Gözütok (C-187/01) och Klaus Brügge (C-385/01), angående tolkningen av artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenvärdet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 2000, s. 19), undertecknad i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen (referent) och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gilmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 11 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Principen non bis in idem (icke två gånger för samma sak) enligt artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenvärdet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, är även tillämplig i sådana förfaranden som medför att sådana åtal inte längre kan väckas som är aktuella i målen vid de nationella domstolarna, genom vilka en medlemsstats åklagarmyndigheter, utan medverkan av någon domstol, lägger ned ett straffrättsligt förfarande, som inletts i samma stat, efter det att

den brottsmisstänkte personen har uppfyllt vissa skyldigheter och bland annat har erlagt en viss penningssumma som har fastställts av åklagarmyndigheten.

⁽¹⁾ EGT C 212, 28.7.2001, EGT C 348, 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 13 februari 2003

i mål C-85/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 91/439/EEG)

(2003/C 83/09)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-85/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Wolfcarius) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och S. Pailler), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva punkt 12 i bilaga 2 till direktivet, och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen (referent) samt domarna V. Skouris och N. Colneric, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 februari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 12 i bilaga 2 till direktivet.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 97, 20.4.2002.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Højesteret av den 22 januari 2003 i målet mellan I/S Fini H och Skatteministeriet

(Mål C-32/03)

(2003/C 83/10)

Højesteret begär genom beslut av den 22 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 28 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan I/S Fini H och Skatteministeriet beträffande följande frågor:

Den första tolkningsfrågan

Kan en person anses bedriva självständig ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4.1–4.3 i sjätte mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ i det fallet när vederbörande har ingått ett hyresavtal inom ramen för självständig ekonomisk verksamhet, men där den faktiska verksamheten numera upphört samtidigt som hyresavtalet fortsätter att gälla under en viss tid till följd av att hyresavtalet innehåller en bestämmelse om att avtalet inte får sägas upp, och där vederbörande efter det att den faktiska verksamheten upphört inte gjort några mervärdesskattepliktiga transaktioner i samband med nyttjandet av lokalen i syfte att fortlöpande vinna intäkter?

Den andra tolkningsfrågan

Är det relevant för svaret på den första tolkningsfrågan att vederbörande, under den återstående tid som avtalet inte får sägas upp, antingen försöker att nyttja lokalen för att genomföra mervärdesskattepliktiga transaktioner i syfte att fortlöpande vinna intäkter eller försöker att göra sig av med lokalen? Är vidare den totala längden på den period som avtalet inte får sägas upp eller längden på den tid som återstår av nämnda period relevant för svaret på den första tolkningsfrågan?

⁽¹⁾ 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund – EGT L 145, s. 1 och rättelse EGT L 149, s. 26; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 28 januari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-33/03)

(2003/C 83/11)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Sökanden företräds av R. Lyal, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att ge skattskyldiga personer rätt att dra av mervärdesskatt på vissa leveranser av motorbränsle till personer som inte är skattskyldiga, i strid med artiklarna 17 och 18 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾, och
- 2) förplikta Förenade kungariket och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt VAT (Input Tax) Person Supplied Order 1991 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet) har en skattskyldig person rätt att dra av mervärdesskatt på leveranser av motorbränsle till personer som inte är skattskyldiga, om sistnämnda personer av den skattskyldiga personen får återbetalning för sina bränslekostnader. Även om beslutet är formulerat i allmänna ordalag, har det visat sig att arbetsgivare medges avdragsrätt för det motorbränsle som deras anställda köper.

Enligt kommissionens uppfattning strider förskrifterna i beslutet mot sjätte mervärdesskattedirektivet i tre avseenden. För det första innebär det ifrågasatta beslutet att en avdragsrätt medges för en annan person som inte är skattskyldig, i strid med artikel 17.2 a. För det andra föreskrivs det inte i bestämmelsen att avdrag endast kan medges för varor och tjänster som används i skattepliktiga transaktioner, varigenom villkoret i artikel 17.2 åsidosätts. Slutligen medges avdrag om det inte finns någon mervärdesskattefaktura, i strid med artikel 18.1 a.

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) av den 23 december 2002 i målet mellan The Queen på ansökan av Approved Prescription Services Ltd och the Licensing Authority (genom Medicines Control Agency), intervenient: Eli Lilly & Co. Ltd

(Mål C-36/03)

(2003/C 83/12)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) begär genom beslut av den 23 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 3 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan The Queen på ansökan av Approved Prescription Services Ltd och the Licensing Authority (genom Medicines Control Agency), intervenient: Eli Lilly & Co. Ltd beträffande följande frågor:

Kan en ansökan om försäljningstillstånd för ett läkemedel C med giltighet inges enligt artikel 10.1 a iii första stycket i direktiv 2001/83/EG ⁽¹⁾, när ansökan syftar till att visa att produkt C i allt väsentligt överensstämmer med en annan produkt, produkt B, när

- 1) produkt B är knuten till ett originalläkemedel, produkt A, genom att produkt B har godkänts som en "utvidgning av produktlinjen" för produkt A, men har en annan farmaceutisk form än produkt A eller på annat sätt inte "i allt väsentligt överensstämmer" med produkt A i den mening som avses i artikel 10.1 a iii, och
- 2) produkt A har varit godkänd för försäljning i gemenskapen längre tid än den period på sex/tio år som föreskrivs i artikel 10.1 a iii, och
- 3) produkt B har varit godkänd för försäljning kortare tid än den period på sex/tio år som föreskrivs i artikel 10.1 a iii?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

Överklagande, ingivet den 4 februari 2003 av Rica Foods (Free Zone) NV, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 14 november 2002 i de förenade målen T-94/00, T-110/00 och T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV och Suproco NV med stöd av Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Spanien och Republiken Frankrike

(Mål C-41/03 P)

(2003/C 83/13)

Rica Foods (Free Zone) NV har den 4 februari 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 14 november 2002 i de förenade målen T-94/00, T-110/00 och T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV och Suproco NV med stöd av Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Spanien och Republiken Frankrike. Klaganden företräds av G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) förklara att överklagandet av förstainstansrättens dom av den 14 november 2002 i de förenade målen T-94/00, T-110/00 och T-159/00 kan tas upp till sakprövning,
- 2) upphäva förstainstansrättens dom av den 14 november 2002 i de förenade målen T-94/00, T-110/00 och T-159/00 och fatta ett nytt beslut i enlighet med sökandens ansökan i första instans av den 18 april 2000:

— ogiltigförklara förordning nr 465/2000/EG ⁽¹⁾,

— fastställa att gemenskapen är ansvarig för den skada sökanden lidit till följd av att den import som avses i förordning nr 465/2000 har hindrats eller begränsats sedan den 1 mars 2000 genom förordning nr 465/2000, fastställa att parterna senare skall enas om omfattningen av sökandens skada och att, om en uppgörelse inte kan nås, skall förfarandet återupptas inom en frist för att fastslå skadans omfattning som förstainstansrätten skall fastställa, att förplikta gemenskapen att ersätta beräknad skada

och den skada som återstår att beräkna, att i andra hand förplikta gemenskapen att betala det skadestånd som förstainstansrätten finner riktigt, jämte åtta procents årlig ränta från dagen för denna ansökan till dess betalning sker,

- 3) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna.

- Åsidosättande av den förmånliga ställningen för ULT. Förstainstansrätten har fastslagit de relevanta omständigheterna på ett så felaktigt sätt att rättens bedömning i den motivering som avses här är obegriplig med hänsyn till handlingarna i målet.

(¹) Kommissionens förordning (EG) nr 465/2000 av den 29 februari 2000 om införande av skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT (EGT L 56, s. 39).

(²) 91/482/EEG: Rådets beslut av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 18, s. 3).

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 109.1 i ULT-beslutet (²). Förstainstansrätten har inte beaktat att artikel 109.1 i ULT-beslutet utgör undantag från artikel 101 i ULT-beslutet avseende importtullar och åtgärder med liknande verkan. Som alla undantag som utgör avsteg från grundregeln och i förevarande fall från syftena för successiva ULT-beslut, skall detta undantag tolkas och tillämpas restriktivt. Med hänsyn till att tillämpningen av artikel 109.1 i ULT-beslutet begränsats till undantagsfall (artikel 109.1 som "nödbroms") kan kommissionens "stora utrymme för skönsmässig bedömning" inte förenas med den begränsade kontroll för gemenskapsdomstolarna som förstainstansrätten utgått från.

- Bristande motivering. Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, vilket är obegripligt med hänsyn till handlingarna i målet. Förstainstansrätten har dessutom inte motiverat sitt beslut eller motiverat detta otillräckligt, genom att besluta att i) all ytterligare import av socker med ursprung i ULT enligt reglerna om kumulation av ursprung mellan EG och ULT skulle leda till att sockeröverskottet ökades på gemenskapsmarknaden och ii) att den "ytterligare import" som avses under i) skulle medföra ökade kostnader i gemenskapens budget.

- Åsidosättande av artikel 109.1 i ULT-beslutet. Förstainstansrätten har gett begreppen "svårigheter" och "försämring" ett felaktigt innehåll och att rätten därmed har tillämpat de båda begreppen på ett rättsligt felaktigt sätt. Sökanden har hänvisat till sin ansökan i första instans.

- Åsidosättande av artikel 109.2 i ULT-beslutet. Det finns inget kvantitativt samband mellan kvoten enligt förordning nr 465/2000 och "svårigheterna" eller "försämringen". Med hänsyn till tidigare mängder är åtgärden helt godtycklig och orimlig.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Catania – Första tvistemålsavdelningen – av den 19 januari 2003 i målet mellan prefekten i provinsen Catania och Oxana Dem'Yanenko

(Mål C-45/03)

(2003/C 83/14)

Tribunale di Catania – Första tvistemålsavdelningen – begär genom beslut av den 19 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 7 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan prefekten i provinsen Catania och Oxana Dem'Yanenko beträffande följande frågor:

1. Skall de gemenskapsbestämmelser som angetts ovan – artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG (¹) av den 25 februari 1964 samt artiklarna 2, 5, 6, 13 och 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 – och de allmänna och grundläggande principerna i gemenskapsrätten tolkas så att en utlänning som utvisas från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen har rätt att få utvisningsbeslutet prövat, innan det verkställs, av en annan – opartisk – myndighet än den myndighet som fattat beslutet?
2. Skall de gemenskapsbestämmelser som angetts ovan – artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 samt artiklarna 2, 5, 6, 13 och 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 – och de allmänna och grundläggande principerna i gemenskapsrätten tolkas så att det är otillåtet och rättsstridigt att polisen i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen, utan någon

föregående kontroll av en annan myndighet, med våld kan gripa och utvisa en person som polisen anser inte har rätt att uppehålla sig på statens territorium och kan göra detta inom en sådan tid och på ett sådant sätt att polisens åtgärder undgår verklig och effektiv kontroll av en utomstående och opartisk myndighet såväl före, under som efter det att åtgärderna vidtas?

3. Skall de gemenskapsbestämmelser som angetts ovan – artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 samt artiklarna 2, 5, 6, 13 och 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 – och de allmänna och grundläggande principerna i gemenskapsrätten tolkas så att det är ologiskt och rättsstridigt att en medlemsstat i Europeiska gemenskapen föreskriver regler om domstolskontroll av beslut om utvisning av utlänningar och av åtgärder som vidtas av polisen för att verkställa sådana beslut, när kontrollen helt saknar betydelse för rättsverkningarna av dessa beslut och åtgärderna för att verkställa dessa, och följaktligen endast utgör ett skenbart och formellt rättsligt skydd som helt saknar verklig relevans och praktisk nytta?

4. Skall de gemenskapsbestämmelser som angetts ovan – artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 samt artiklarna 2, 5, 6, 13 och 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 – och de allmänna och grundläggande principerna i gemenskapsrätten tolkas så att det är rättsstridigt att en medlemsstat i Europeiska gemenskapen föreskriver regler för beslut om utvisning av utlänningar och om verkställande av sådana beslut som i praktiken hindrar de utvisade personerna från att få prövat huruvida de har rätt till asyl och flyktingstatus?

5. Skall de gemenskapsbestämmelser som angetts ovan – artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 samt artiklarna 2, 5, 6, 13 och 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 – och de allmänna och grundläggande principerna i gemenskapsrätten tolkas så att det är rättsstridigt, på grund av att det utgör en oproportionerlig och oskälig kränkning och begränsning av de personliga friheter som alla personer i Europeiska gemenskapen åtnjuter, att en medlemsstat i gemenskapen föreskriver att beslut om utvisning av utlänningar som har giltiga pass kan verkställas omedelbart (det vill säga inom ett par minuter) under tvång och med våld efter det att utlänningen delgivits beslutet, även i de fall då det inte föreligger konkreta och särskilda skäl med hänsyn till allmän ordning och säkerhet som motiverar att man tillgriper sådant fysiskt tvång?

6. Skall de gemenskapsbestämmelser som angetts ovan – artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 samt artiklarna 2, 5, 6, 13 och 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 – och de allmänna och grundläggande principerna i gemenskapsrätten tolkas så att den nuvarande lydelsen av artikel 13.3, 13.4 och 13.5a i lagdekret nr 286 av den 25 juli 1998, vilket utfärdats av den italienska staten, strider mot dessa bestämmelser?

(¹) Rådets direktiv om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa (EGT P 56, 04.04.1964, s. 850; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 28).

Överklagande, ingivet den 7 februari 2003 av M. Cwik, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 26 november 2002 i mål T-103/01: M. Cwik mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-47/03 P)

(2003/C 83/15)

M. Cwik har den 7 februari 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 26 november 2002 i mål T-103/01: M. Cwik mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av N. Lhoest, delgivningsadress: Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. förklara att talan kan tas upp till prövning,
2. i enlighet med yrkandena
 - a) upphäva den överklagade domen,
 - b) återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande av dels yrkandet om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 13 juni 2000 att omplacera klaganden från enheten "Information, publikation och ekonomisk dokumentation", vilken efter omstruktureringen heter "information: EURO och EMU" (CFIN-04 under ledning av enhetschef Blackie) till enheten "Allmän samordning, personalfrågor och administration" (ECFIN-01 under ledning av Verhaeven, dels yrkandet om skadestånd,

- c) förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av gemenskapsrätten och i synnerhet av artikel 33 i stadgan för domstolen enligt vilken domar skall ange skälen för domsluten, vilket bland annat innebär att domskälen skall vara rättsenliga, det vill säga tillräckliga, sammanhängande, relevanta, inte bygga på felaktig rättstillämpning eller på en felaktig bedömning av faktiska omständigheter och inte vara motstridiga.

- Förstainstansrätten har inte beaktat allt bevismaterial som klaganden anförde för att visa att han varit utsatt för trakasserier och har inte heller bedömt detta bevismaterial i sin helhet.
- Förstainstansrätten har inte hänvisat till de nya förhållanden som rådde på grund av en omstrukturering av kommissionens tjänstegrenar och enligt vilken klaganden var ensam om att inte återplaceras inom sin tidigare enhet.
- Förstainstansrätten har, utan förklaring, avslagit begäran att till akten lägga nya handlingar som framkommit efter det att det skriftliga förfarandet och som vederlade kommissionens påståenden.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Ordinario di Torino – sezione GIP – av den 29 januari 2003 i brottmål mot Giuseppe Momblano

(Mål C-52/03)

(2003/C 83/16)

Tribunale Ordinario di Torino – sezione GIP – begär genom beslut av den 29 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 10 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål mot Giuseppe Momblano beträffande följande frågor:

- 1) Kan artikel 6 i direktiv nr 68/151/EEG⁽¹⁾ förstås så, att medlemsstaterna är skyldiga att föreskriva en lämplig påföljd inte bara för affärsdrivande bolags underlåtenhet att offentliggöra balansräkning och resultaträkning, utan även för offentliggörande av oriktiga dylika handlingar, lämnande av andra uppgifter om bolag riktade till

delägare eller till allmänheten, och lämnande av alla sorters oriktiga obligatoriska uppgifter om den ekonomiska ställningen eller tillgångarna och skulderna hos bolaget eller hos den företagskoncern som bolaget tillhör?

- 2) Skall artikel 44.3 g i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen jämförd med artikel 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EG⁽²⁾), så som det kompletterats genom direktiven nr 83/349 och 90/605) med avseende på de enskilda medlemsstaternas skyldighet att föreskriva en "lämplig påföljd" för överträdelser som avses i första och fjärde direktivet (nr 68/151 och 78/660) tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken det inte är straffbart att åsidosätta skyldigheten att offentliggöra korrekt information om bolaget, i vilken lag det föreskrivs ett påföljdssystem som i realiteten inte uppfyller kriterierna att påföljderna skall vara effektiva, stå i rimlig proportion till överträdelsen samt vara avskräckande?
- 3) Skall de ovannämnda direktiven, och då särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG), såsom det kompletterats genom direktiven nr 83/349 och 90/605), tolkas så, att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter som uppställts till försvar för skyddet av "såväl bolagsmännens som tredje mans intressen", endast för delägarna och fordringsägarna föreskrivs en rätt att begära att åtal väcks som får till följd att ett allmänt och effektivt skydd för tredje man utesluts?
- 4) Skall de ovannämnda direktiven, och då särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG), såsom det kompletterats genom direktiven nr 83/349 och 90/605), tolkas så, att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det – vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter och som uppställts till skydd för "såväl bolagsmännens som tredje mans intressen" – föreskrivs en mekanism vad gäller väckande av åtal och ett påföljdssystem, vilka är särskilt differentierade och enligt vilka åtal kan väckas endast på begäran av målsäganden för överträdelser som medför skada för delägare och fordringsägare och allvarigare och effektiva påföljder uteslutande förbehålls dylika fall?

(1) EGT L 65, 14.03.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3.

(2) EGT L 222, 14.08.1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 11 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-55/03)**

(2003/C 83/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 11 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av juridiska rådgivaren Maria Patakia och Marina Valverde López, extraanställd vid kommissionens rättstjänst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte införliva rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1998⁽¹⁾ och 92/51/EEG av den 18 juni 1998⁽²⁾, såvitt avser yrkesgruppen trafikledare för civil luftfart, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådets direktiv 89/48/EEG och 92/51/EEG skall inte tillämpas på examensbevis över akademisk utbildning, utan på behörighetsgivande utbildning, särskilt sådan där innehavaren efter avslutad utbildning är fullt kvalificerad för att utöva ett visst yrke. Det är följaktligen inte det examensbevis som ger tillträde till utbildning som trafikledare för luftfart som skall erkännas i enlighet med nämnda direktiv, utan det slutliga examensbevis som ger rätt att utöva yrke som trafikledare för civil luftfart. Mot bakgrund av bestämmelserna i Real Decreto (kungligt dekret) 3/1998 anser kommissionen att nämnda yrkesverksamhet i Spanien är reglerad i den mening som avses i direktiv 89/48/EEG och i domstolens rättspraxis.

Medlemsstaterna är skyldiga att införliva direktiven med sin nationella rättsordning. Att regler har antagits av Eurocontrol befriar inte Spanien från denna skyldighet.

⁽¹⁾ Om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 24.1.1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192).

⁽²⁾ Om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, 24.7.1992).

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 12 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-56/03)**

(2003/C 83/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Karen Banks, advokat, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, och genom att inte ha informerat kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 oktober 2001.

⁽¹⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

Talan mot Republiken Italien väckt den 12 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-57/03)**

(2003/C 83/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Antonio Aresu, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228.1 EG genom att underlåta att vidta de åtgärder som krävs för att följa Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 9 mars 2000 i mål C-486/98 ⁽¹⁾,
- b) förelägga Republiken Italien vite om 238 950 euro per dag från den dag då domen i detta mål meddelas och fram till dess att domen följs,
- c) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Om domstolen finner att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag skall denna stat enligt artikel 228.1 EG vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom.

Trots att den italienska regeringen upprepade gånger har försäkrat att direktiv 93/104 ⁽²⁾ inom kort skall genomföras i den nationella rättsordningen måste det konstateras att Italien ännu inte har underrättat kommissionen om de nationella åtgärderna för att genomföra direktivet. Det bör understrykas att en sådan underrättelse enligt artikel 18.1 a och 18.1 c i direktiv 93/104 skulle ha lämnats senast den 23 november 1996.

Med hänsyn till ovanstående måste kommissionen konstatera att Republiken Italien inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom av den 9 mars 2000 i mål C-386/98, och därmed har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt den ovannämnda artikel 228 EG.

I enlighet med artikel 228.2 i EG-fördraget yrkar kommissionen att domstolen skall förelägga Republiken Italien ett vite på 238 950 euro för varje dag som förseningen med att följa domstolens dom i mål C-386/98 fortgår, från och med den dag då domstolen meddelar dom i förevarande mål.

⁽¹⁾ EGT C 149 av den 27.05.2000, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 307 av den 13.12.1993, s. 18.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 4 februari 2003 i målet mellan Y.G. Encheva och Staatssecretaris van Justitie

(Mål C-58/03)

(2003/C 83/20)

Raad van State begär genom beslut av den 4 februari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 12 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Y.G. Encheva och Staatssecretaris van Justitie beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 59.1 i associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan tolkas så att denna bestämmelse utgör hinder för att avslå en ansökan som ingivits i Nederländerna om ordinarie uppehållstillstånd för viss tid och begränsat endast för "arbete som självständig" på den grunden att den berörda utlänningen, som är bulgarisk medborgare, inte i härkomstlandet eller i det land där denne stadigvarande vistas hade givit in sin ansökan om ett preliminärt uppehållstillstånd och avvaktat beslutet på denna ansökan innan denne ankom till Nederländerna och därmed inte hade uppfyllt det krav som föreskrivs i artikel 3.71 första stycket i utlänningsförordning 2000?
2. Blir svaret på fråga 1 annorlunda med beaktande av att utlänningen, till skillnad från vad som var fallet i domstolens dom av den 27 september 2001 i mål C-257/99, redan vid avfärden från Bulgarien till Nederländerna hade för avsikt att i Nederländerna bedriva verksamhet som självständig och underlät att i Bulgarien ansöka om ett sådant preliminärt uppehållstillstånd trots att denne hade möjlighet att göra det?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova – Arbetsrättsliga avdelningen – av den 28 januari 2003 i målet mellan Mario Cigliola m.fl. och Ferrovie dello Stato S.p.A.

(Mål C-59/03)

(2003/C 83/21)

Tribunale di Genova – Arbetsrättsliga avdelningen – begär genom beslut av den 28 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 13 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Mario Cigliola m.fl. och Ferrovie dello Stato S.p.A. beträffande följande frågor:

Omfattas nationella bestämmelser (lagdekret nr 324 av den 10 september 1998 i icke omvandlad lydelse och artikel 43.7 i lag nr 448 av den 23 december 1998), som möjliggör för ett företag (Ferrovie dello Stato s.p.a.) att säga upp anställda som har varit längre i tjänst än de andra och vari det föreskrivs att allmänna bestämmelser enligt vilka det är möjligt att fortsätta anställningsförhållandet inte är tillämpliga, och som därmed medför en faktisk situation där företaget kan göra en besparing avseende lägre kostnader för arbetskraften (kostnader för löner och för socialförsäkringsavgifter), vilka direkt belastar staten, vars intäkter avseende sociala avgifter minskar och som måste utge pensioner till de uppsagda arbetstagarna, av begreppet stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, i den mening som avses i artikel 87 i fördraget?

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 14 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-63/03)

(2003/C 83/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av W. Wils, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönster-skydd ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, och genom att inte ha informerat kommissionen om dessa åtgärder,
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 oktober 2001.

⁽¹⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 14 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-65/03)

(2003/C 83/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av D. Martin, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 12, 149 och 150 EG genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att innehavare av examensbevis över utbildning på gymnasienivå som erhållits i en annan medlemsstat kan delta i den högre utbildning som anordnas av Communauté française de Belgique (den fransktalande gemenskapen i Belgien) på samma villkor som innehavare av examensbevis över högre utbildning,
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De belgiska myndigheterna i fråga har för medborgare från andra medlemsstater som är innehavare av examensbevis och andra behörighetsbevis över gymnasiestudier som fullgjorts i andra medlemsstater (med undantag för storhertigdömet Luxemburg) och som vill få tillträde till högre utbildning i Belgien, som krav uppställt att de med godkänt resultat genomför ett lämplighetsprov, om de inte – som ett ytterligare villkor – kan intyga att de i sitt ursprungsland antagits till den önskade universitetsfakulteten, utan att inträdesprov eller någon annan form av begränsning uppställs som villkor för antagning. Kommissionen anser att detta är diskriminerande och att det strider mot de artiklar som anges i yrkandena.

**Talan mot Republiken Italien väckt den 14 februari 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-67/03)**

(2003/C 83/24)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Antonio Aresu, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 i kommissionens direktiv 2000/39/EG⁽¹⁾ av den 8 juni 2000 om upprättandet av en första förteckning över indikativa yrkeshygieniska gränsvärden vid genomförandet av rådets direktiv 98/24/EG⁽²⁾ om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet genom att underlåta att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att underlåta att underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, samt
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG, enligt vilken direktiv är bindande för medlemsstaterna med avseende på det resultat som skall uppnås, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iakttä tidsfrister för införlivande som föreskrivs i direktiv. Denna tidsfrist löpte ut den 31 december 2001 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som anges i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 142 av den 16 juni 2000, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 131 av den 5 maj 1998, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 14 februari 2003 i målet mellan Staatssecretaris van Financiën och D. Lipjes**(Mål C-68/03)**

(2003/C 83/25)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 14 februari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Staatssecretaris van Financiën och D. Lipjes och beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 28b E tredje punkten i sjätte direktivet⁽¹⁾ tolkas så att denna bestämmelse enbart omfattar tjänster som tillhandahålls av mellanhänder där mottagaren av tjänsten är en skattskyldig person i den mening som avses i direktivet eller en icke skattskyldig juridisk person i den mening som avses i artikel 28a i direktivet?
2. Om fråga 1 skall besvaras nekande, skall då artikel 28b E tredje punkten första meningen i sjätte direktivet tolkas så att denna bestämmelse avser, för det fall förmedling sker av ett köp eller en försäljning av lös egendom mellan två privatpersoner, att knyta platsen för förmedlingen till platsen för transaktionen på samma sätt som om denna transaktion hade varit en leverans eller tjänst som utförs av en skattskyldig person i den mening som avses i artikel 8 i direktivet?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.06.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte d'Appello di Venezia av den 6 november 2002 i målet mellan Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. Coop. arl. och Ministero delle Finanze**(Mål C-69/03)**

(2003/C 83/26)

Corte d'Appello di Venezia begär genom beslut av den 6 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 17 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. Coop. arl. och Ministero delle Finanze beträffande följande frågor:

Skall förordningarna (EEG) nr 1079/77⁽¹⁾ och nr 1822/77⁽²⁾, varigenom det införts en medansvarsavgift för komjölk, tillämpas på alla leveranser av komjölk från producenten till tredje man, oavsett i vilken rättslig form sådana leveranser sker, eller endast när leveranserna medför att mottagaren förvärvar äganderätten till produkten?

⁽¹⁾ EGT L 131, 26.5.1977, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 203, 9.8.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 9, s. 40.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 18 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-71/03)

(2003/C 83/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av Wouter Wils, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, och genom att inte ha informerat kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 oktober 2001.

⁽¹⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria Provinciale di Massa Carrara – andra avdelningen – av den 11 december 2002 i målet mellan Carbonati Apuani srl, å ena sidan, och Comune di Carrara, å andra sidan

(Mål C-72/03)

(2003/C 83/28)

Commissione Tributaria Provinciale di Massa Carrara – andra avdelningen – begär genom beslut av den 11 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 18 februari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Carbonati Apuani srl, å ena sidan, och Comune di Carrara, å andra sidan, beträffande följande fråga:

Är det förenligt med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att det i en nationell lag föreskrivs en skatt på utvinning av marmor i en viss kommun och på utförsel av marmor från samma kommun, med undantag av eller minskad skatt för den marmor som används inom kommunen och i näraliggande kommuner?

Talan mot Republiken Österrike väckt den 20 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-76/03)

(2003/C 83/29)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Claudia Schmidt, kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, och genom att inte ha informerat kommissionen om dessa åtgärder,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 oktober 2001.

(¹) EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 21 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-80/03)

(2003/C 83/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av W. Wils, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv eller genom att inte underrätta kommissionen om dessa.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte ut den 19 juli 2001.

(¹) EGT L 13, 19.01.2000, s. 12..

Avskrivning av mål C-173/00 (¹)

(2003/C 83/31)

Genom beslut av den 14 januari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-173/00 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato), ANAS-Ente Nazionale per le Strade mot

Cooperativa Muratori Cementisti Ravenna Soc. coop. arl (CMC), Icla Costruzioni Generali SpA, Impresa Toto SpA och Toto SpA.

(¹) EGT C 192, 8.7.2000.

Avskrivning av mål C-337/00 (¹)

(2003/C 83/32)

Genom beslut av den 13 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-337/00, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 316, 4.11.2000.

Avskrivning av mål C-188/01 (¹)

(2003/C 83/33)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-188/01 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg), Francisco Javier Gonzales Moreno.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

Avskrivning av mål C-375/01 (¹)

(2003/C 83/34)

Genom beslut av den 15 januari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-375/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

(¹) EGT C 348, 8.12.2001.

Avskrivning av mål C-444/01 ⁽¹⁾

(2003/C 83/35)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-444/01 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht), Stadt Villingen-Schwenningen mot Ophilia Akosua Owusu.

⁽¹⁾ EGT C 84, 6.4.2002.

Avskrivning av mål C-61/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/36)

Genom beslut av den 19 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-61/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

⁽¹⁾ EGT C 97, 20.4.2002.

Avskrivning av mål C-191/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/37)

Genom beslut av den 16 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-191/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 180, 27.7.2002.

Avskrivning av mål C-215/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/38)

Genom beslut av den 16 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskriv-

ning av mål C-215/02 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Stuttgart), Karin Müller mot Postbeamtenkrankenkasse.

⁽¹⁾ EGT C 202, 24.8.2002.

Avskrivning av mål C-241/02 P ⁽¹⁾

(2003/C 83/39)

Genom beslut av den 6 januari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-241/02 P, International and European Public Services Organisation (IPSO) mot Europeiska centralbanken.

⁽¹⁾ EGT C 191, 10.8.2002.

Avskrivning av mål C-337/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/40)

Genom beslut av den 4 februari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-337/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 274, 9.11.2002.

Avskrivning av mål C-368/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/41)

Genom beslut av den 23 januari 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-368/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien.

⁽¹⁾ EGT C 305, 7.12.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 16 januari 2003

i mål T-75/00: Augusto Fichtner mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Avsättning från tjänsten – Verksamheter utanför tjänsten utan förhandstillstånd)

(2003/C 83/42)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna P. Mengozzi och A. W. H. Meij; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio Gonzalez), har den 16 januari 2003 avkunnat dom i mål T-75/00: Augusto Fichtner, före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Besozzo Italien), företrädd inledningsvis av advokaten V. Salvatore, sedan av advokaten V. La Russa, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och A. Dal Ferro), angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut om disciplinåtgärder mot sökanden avseende avsättning från tjänsten med bibehållande av rätten till avgångspension på grund av att sökanden bedrivit verksamheter utanför tjänsten utan förhandstillstånd, dels en skadeståndstalan. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad samt de kostnader som avser det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 januari 2003

i mål T-147/00: Les Laboratoires Servier mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Humanläkemedel – Skiljedomsförfaranden på gemenskapsnivå – Återkallande av godkännanden för försäljning – Behörighet – Hungerdämpande serotoninpreparat: dexfenfluramin, fenfluramin – Direktiven 65/65/EEG och 75/319/EEG)

(2003/C 83/43)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 28 januari 2003 avkunnat dom i mål T-147/00: Les Laboratoires Servier, Neuilly-sur-Seine (Frankrike) (ombud: advokaterna C. Norall, E. Wright, M.I.F. Utgès Manley, I.S. Forrester och J. Killick, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och R. Wainwright) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 9 mars 2000 att återkalla godkännandet för försäljning av humanläkemedel som innehåller dexfenfluramin och fenfluramin (K(2000) 573). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 9 mars 2000 (K(2000) 573) ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 247, 26.8.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 30 januari 2003

**i de förenade målen T-303/00, T-304/00 och T-322/00:
Manuel Francisco Caballero Montoya med flera mot
Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**

*(Tjänstemän – Överföring till gemenskapens pensionssystem
av rätt till pension som erhållits i ett nationellt system för
social trygghet – Sen överföring – Räntor som utbetalats
efter överföring – Kommissionens vägran att revidera beräk-
ningen av de berörda tjänstemännens pension och att till
dem utbetala en del av dessa räntor)*

(2003/C 83/44)

(Rättegångsspråk: spanska och franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor), har den 30 januari 2003 avkunnat dom i de förenade målen T-303/00, T-304/00 och T-322/00: Manuel Francisco Caballero Montoya, före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel, María Jesús Saez Acevedo, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel (företrädna av advokaten J. R. Iturriagagoitia Bassas), Cecilio Alonso de Miguel, Bornem-Wintam (Belgien), Miguel Baena Durán, Torrelodones (Spanien), Lucrecio Blázquez Rubia, Juan Antonio Campos Morales, Jaime Cavanillas Junquera, Carlos Fernández Liébana, Ricardo García Ayala, Luis García Collados, Pilar Gil Soria, Joaquín López Madruga, Martín Minguella Giné, Ramón Oviedo Bussels, Giovanni Ouzounoff Popoff, Raquel Sevilla García, Alfonso Solloa Inchaurtieta, José Trimiño Pérez, Bryssel, Juan Cornet Prat, Overijse (Belgien), José Luis Gallego LaPeña, Manuel Puerta García, Kraainem (Belgien), Lorenzo Sánchez García, Alger (Algeriet), Kaethe Sommerau Roschinsky, Buenos Aires (Argentina), tjänstemän eller före detta tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas kommission (företrädna av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall, J. Rivas Andrés och J. Gutiérrez Gisbert) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i meddelandena av den 13 december 1999 vad beträffar sökanden i mål T-303/00 och av den 15 december 1999 vad beträffar sökandena i målen T-304/00 och T-322/00, om avslag på sökandenas begäran om revidering av beräkningen av deras pension. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Målen T-303/00, T-304/00 och T-322/00 förenas vad gäller domen.

2) I mål T-303/00:

- Kommissionens beslut i meddelandet av den 13 december 1999 om sökandens pension ogiltigförklaras.
- Talan ogillas i övrigt.
- Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) I mål T-304/00:

- Kommissionens beslut i meddelandet av den 15 december 1999 om sökandens pension ogiltigförklaras.
- Talan ogillas i övrigt.
- Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

4) I mål T-322/00:

- Kommissionens beslut i meddelandena av den 15 december 1999 om sökandenas pension ogiltigförklaras.
- Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 372, 23.12.2000, C 355, 9.12.2000 och C 335, 25.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 30 januari 2003

i mål T-307/00: C mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

*(Tjänstemän – Barnpension – Artikel 80 fjärde stycket i
tjänsteföreskrifterna – Föräldrarnas civilstånd – Likabe-
handling)*

(2003/C 83/45)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 30 januari 2003 avkunnat dom i mål T-307/00: C, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel (ombud: advokaterna J.-N. Louis och V. Peere, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och D. Martin), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: F. Anton och A. Pilette) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 25 november 1999 att avslå en ansökan om barnpension för sökandens dotter. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 25 november 1999 att avslå ansökan om bampension för sökandens dotter ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna med undantag för de kostnader som Europeiska unionens råd ådragit sig och de kostnader som har förorsakats sökanden på grund av rådets intervention.
- 3) Rådet skall bära sin egen rättegångskostnad.

(¹) EGT C 335, 25.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 januari 2003

i mål T-138/01: F mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (¹)

(Tjänstemän – Ändrad tjänsteplacering – Berättigade förväntningar – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd)

(2003/C 83/46)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers), har den 28 januari 2003 avkunnat dom i mål T-138/01: F, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, Luxemburg (ombud: advokaten P. Goergen, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: J.-M. Stenier, P. Giusta och B. Schäfer) angående en talan om ogiltigförklaring av revisionsrättens beslut av den 4 december 2000 att sökanden skall tjänstgöra vid översättningstjänsten, och om skadestånd för den ideella skada som sökanden uppger sig ha lidit. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Revisionsrättens beslut av den 4 december 2000 att sökanden skall tjänstgöra vid översättningstjänsten ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Revisionsrätten skall ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som har uppkommit med anledning av det interimistiska förfarandet i mål T-138/01 R.

(¹) EGT C 259, 15.9.2001.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 januari 2003 av Colette Di Marzio

(Mål T-14/03)

(2003/C 83/47)

(Rättegångsspråk: franska)

Colette Di Marzio, Ginasservis (Frankrike) har den 10 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att den franska korrigeringskoefficienten inte skulle tillämpas på sökanden under månaderna oktober, november och december och att hon under samma period inte var berättigad till utlandstillägg,
- ogiltigförklara beslutet av okänt datum att för sökanden från och med oktober 2000 dra in det fasta tillägg (det så kallade sekreterartillägget) som avses i artikel 4a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna,
- ogiltigförklara beslutet av okänt datum att för år 2001 dra in sökandens årliga ersättning för resekostnader som föreskrivs i artikel 8 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna,
- tillfullo återge sökanden hennes ekonomiska förmåner, vilket innebär utbetalning av den franska korrigeringskoefficienten och av utlandstillägg för månaderna oktober, november och december 2001, utbetalning av det fasta tillägg (det så kallade sekreterartillägget) som avses i artikel 4a i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna för den inmemnerande period från och med den 1 januari 2001, utbetalning av den årliga ersättning för resekostnader som föreskrivs i artikel 8 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för hela år 2001, jämte årliga ränta på beloppen på 5,25 procent fram till dess full betalning sker,
- förplikta svaranden att i överensstämmelse med rätt och billighet, ex aequo et bono, betala skadestånd på 10 000 euro och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen. Hon utplacerades i Cadarache och återplacerades sedan i Bryssel. Sökanden anförde klagomål mot detta återplaceringsbeslut i mål T-335/01, vilket utmynnade i en överenskommelse med kommissionen och i att sökanden förflyttades till Cadarache. Kommissionen ansåg emellertid att sökanden otillbörligen hade uppburit dels korrigeringskoefficienten för Frankrike, dels utlandstillägg. Likaså drogs sökandens fasta så kallade sekreterartillägg in liksom hennes årliga ersättning för resekostnader.

Sökanden åberopar till stöd för sin talan att följande artiklar i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts: artiklarna 59 och 64, artikel 4 i bilaga VII, artikel 71 och artiklarna 5–10 i bilaga VII. Sökanden anför även att motiveringsskyldigheten och icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts.

I andra hand åberopar sökanden, vad gäller korrigeringskoefficienten för Frankrike och utlandstillägget, att artikel 85 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts. Sökanden åberopar också, vad gäller det så kallade sekreterartillägget, åsidosättande av artikel 4a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, av den allmänna principen att den som har stiftat en lag själv måste följa den, *pater legem quam ipse fecisti*, och av motiveringsskyldigheten.

I sista hand åberopar sökanden också åsidosättande av den allmänna principen om god förvaltningssed och god förvaltning och av omsorgsprincipen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 januari 2003 av Albano Ferrer de Moncada

(Mål T-16/03)

(2003/C 83/48)

(Rättegångsspråk: franska)

Albano Ferrer de Moncada, Luxemburg, har den 13 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden, Laure Levi och Aurore Finchelstein, i genskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara betygsrapporten avseende referensperioden 1995–1997,

- utbetala 1 000 EUR i skadestånd jämte ränta för ideell skada med ett belopp som står i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*)

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, bestrider lagligheten av sin slutliga betygsrapport avseende perioden 1995–1997 och ansöker om skadestånd jämte ränta på grund av de felaktigheter som han anför att kommissionen gjort sig skyldig till vid upprättandet av denna rapport.

Sökanden har gjort gällande att rapporten strider mot artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och mot bestämmelserna i anvisningarna för betygssättning. Trots att det i meddelandet från den partssammansatta kommittén påvisas felaktigheter i förfarandet och i sak, ansåg inte betygssättaren i överklagade ärenden att det var nödvändigt att korrigera dem. Dessutom hade rapporten färdigställts inom en oskälighetsfrist, vilket berodde enbart på kommissionen. Betygssättarna hade på samma sätt systematiskt vägrat att hålla sådana samtal med sökanden före betygssättningen som föreskrivs i anvisningarna om betygssättning. Vidare utgör det fullständigt felaktiga upprättandet av denna rapport ett led i den mobbing som sökanden utsatts för sedan flera år tillbaka.

Sökanden gör gällande att det är uppenbart att de mycket negativa bedömningarna i rapporten saknar grund och att kommissionen åsidosatt sin omsorgsplikt och principen om god förvaltning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas domstol väckt den 22 januari 2003 av Spyridoula Konstantopoulou

(Mål T-19/03)

(2003/C 83/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Spyridoula Konstantopoulou, bosatt i Ioannina (Grekland), har den 22 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas domstol. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot, i genskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut av den 23 oktober 2002 att inte ge sökanden tillträde till de muntliga proven i det allmänna uttagningsprovet CJ/LA/14,
- ogiltigförklara det uttryckliga beslutet att avslå sökandens ansökan enligt den lydelse som delgavs henne genom skrivelsen av den 9 december 2002 från Marc Ronayne,
- under alla omständigheter, förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som har deltagit i det allmänna uttagningsprovet CJ/LA/14, vilket anordnades av domstolen för att upprätta en anställningsreserv av grekiskspråkiga juristlingvister, har bestridit beslutet att inte ge henne tillträde till det muntliga provet med anledning av hon inte har erhållit minimipoängen vid det första obligatoriska skriftliga provet (översättning av en juridisk text från franska språket).

Sökanden har till stöd för sina yrkanden gjort gällande

- att motiveringsskyldigheten har åsidosatts. Uttagningskommittén kan inte åberopa att dess arbete är hemligt för att underlåta att ge en deltagare en motivering,
- att det förekom oegentligheter vid genomförandet av uttagningsprovets delprov och att likhetsprincipen mellan deltagarna har åsidosatts, i den utsträckning som, med beaktande av det system som har upprättats för att bevara deltagarnas anonymitet, sökanden ifrågasätter huruvida det verkligen är hennes skriftliga prov som vid rättningen har tillskrivits henne. Denna metod att tillförsäkra anonymiteten, som hon anser ovanlig, är dessutom behäftad med betydande oegentligheter.
- att meddelandet om uttagningsprovet och artikel 5 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna har åsidosatts samt att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning. Sökanden har gjort gällande att det aktuella provets syfte var att pröva varje sökande enligt objektiva kriterier som är lika för alla för att bedöma huruvida de behärskar det grekiska språket till fullo och huruvida de har goda kunskaper i det franska språket.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 januari 2003 av "S"

(Mål T-21/03)

(2003/C 83/50)

(Rättegångsspråk: franska)

"S" har den 21 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 11 mars 2002 av chefen för enheten Sjuk- och olycksfallsförsäkring att avslå sökandens begäran att alla rapporter som utan att sökanden kände till det har gjorts om vederbörandes kompetens, prestationsförmåga och uppträdande skall avlägsnas från den akt som har tillställts den rådgivande läkaren,
- förordna att svaranden skall avlägsna originalen till de ifrågasatta rapporterna från den akt som har tillställts den rådgivande läkaren, ge dem till sökanden och förstöra alla kopior av dem samt
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål ifrågasätter att den läkarkommitté som till följd av en ansökan om att sökandens sjukdom skall anses vara yrkesbetingad skall uttala sig om sökandens fall har tillställts alla rapporter om sökandens kompetens, prestationsförmåga och uppträdande vilka har upprättats utan att sökanden kände till det, vilka inte har inordnats i hans personakt och har tillställts svarandens rådgivande läkare.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att rätten till försvar samt artiklarna 26 och 43 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 29 januari 2003 av C.A.S. Succhi di Frutta****(Mål T-23/03)**

(2003/C 83/51)

(Rättegångsspråk: tyska)

C.A.S. Succhi di Frutta, Verona (Italien), har den 29 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten D. Ehle, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 oktober 2002 (REC 10/01), till den del det innebär avslag på en ansökan om eftergift eller återbetalning av importtullar uppgående till 3 296 190 371 ITL, som uppburits i efterhand för 32 importer som åtföljdes av 32 specificerade A.TR.1-certifikat,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förordning nr 4115/86⁽¹⁾ upphävdes, med vissa undantag, importtullarna på de varor med ursprung i Turkiet som anges i Bilaga II till EEG-fördraget.

Sökanden är ett italienskt bolag vars verksamhet bland annat består i att förädla importerade fruktjuicekoncentrat. Mellan den 5 april 1995 och den 20 november 1997 förde bolaget ut äpple- och päronjuicekoncentrat, med Turkiet som deklarerat ursprungsland, på marknaden för fri omsättning. Enligt sökanden åtföljdes leveranserna av korrekta handlingar, häribland A.TR.1-certifikat. År 1998 skickade tullmyndigheten i Ravenna en förteckning över A.TR.1-certifikat till sökanden. På grundval av de turkiska tullmyndigheternas undersökningar av huruvida certifikaten var äkta och korrekta påstods sökanden ha importerat äpplejuicekoncentrat med falska A.TR.1-certifikat. Vid samma tidpunkt påfördes sökanden importtullar genom uppbörd i efterhand.

Sökanden begärde omprövning av de tullbeslut som hade utfärdats av tullmyndigheten i Ravenna. Bolaget ingav samtidigt en ansökan om eftergift med stöd av artiklarna 220.2 b och 239 i tullkodexen. De italienska skattemyndigheterna skickade beslutet om eftergift av de importtullar som hade uppburits i efterhand till kommissionen.

Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet bland annat ansett att de 32 A.TR.1-certifikaten var förfälskade. Kommissionen har avslagit sökandens ansökan om eftergift av 3 296 190 371 ITL.

Sökanden har till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av den del av beslutet som rör avslag av ansökan om eftergift anfört att kommissionen inte har tillgodosett bolagets rätt att få tillgång till handlingarna i ärendet, eftersom kommissionen inte har upplyst bolaget om alla relevanta handlingar i ärendet och inte heller har gjort dessa handlingar tillgängliga för det.

Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att medge eftergift eller återbetalning enligt artikel 239 i tullkodexen när det gäller de 32 påstådda falska A.TR.1-certifikaten, eftersom dessa certifikat utfärdades, registrerades och överlämnades till exportören vid exportklareringen av varorna med den behöriga turkiska tullmyndighetens kännedom och i samarbete med denna. Denna myndighet kände således till att varorna möjligen inte var av turkiskt ursprung.

Kommissionen har dessutom åsidosatt artikel 220.2 b i tullkodexen, eftersom de turkiska tullmyndigheterna visste eller rimligen borde ha vetat att de leveranser för vilka de 32 A.TR.1-certifikaten hade utfärdats inte hade ursprung i Turkiet. Sökandebolaget handlade således i god tro och utan kännedom om de turkiska tullmyndigheternas felaktiga handlande när det importerade varorna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4115/86 av den 22 december 1986 om import till gemenskapen av jordbruksprodukter med ursprung i Turkiet (EGT L 380, s. 16; svensk specialutgåva, område 3, volym 22, s. 110).

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 28 januari 2003 av Marco de Stefano****(Mål T-25/03)**

(2003/C 83/52)

(Rättegångsspråk: franska)

Marco de Stefano, Bryssel, har den 28 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden och Guy Verbrugge.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte godkänna sökandens ansökan och inte bevilja honom tillträde till det skriftliga förfarandet i det allmänna uttagningsprovet EUR/A/166/01, i den lydelse som delgavs honom genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 8 april 2002,
- i andra hand tillerkänna sökanden skadestånd för ideell skada, vilken provisoriskt värderas till 2 500 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål har ifrågasatt beslutet att inte godkänna hans ansökan till uttagningsprov EUR/A/166/01, vilket syftade till att upprätta en reserv av handläggare i kategori A7/A6 inom revisionsområdet för framtida rekrytering, på grund av att de yrkestitlar och de utbildningsbevis som sökanden åberopat inte uppfyllde villkoren i punkt III.B.2 i meddelandet om uttagningsprov. Uttagningskommittén ansåg nämligen titlarna "Ragionere e Perito Commerciale" och "Revisore Contabile" som sökanden har inte kan anses vara likvärdiga med titeln "Dottore Commercialista".

Till stöd för sina påståenden har sökanden gjort gällande att lydelsen i meddelandet om uttagningsprov och motiveringskyldigheten har åsidosatts, samt att det i förevarande fall gjorts en uppenbart oriktig bedömning. Han anser att uttagningskommittén inte gjort en riktig bedömning av hans yrkestitlar, utbildningsbevis, yrkesverksamhet och praktiktjänstgöring inom revisionsområdet, vilka faktiskt ger honom motsvarande yrkesmässiga kvalifikation.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 31 januari 2003 av Aventis Cropscience S.A.

(Mål T-35/03)

(2003/C 83/53)

(Rättegångsspråk: spanska)

Aventis Cropscience S.A. har den 31 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Enrique Armijo Chávarri, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 18 november 2002 i ärende R 803/2001-2,
- och följaktligen bifalla den invändning som sökanden har framställt mot varumärket CARPO, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Basf Aktiengesellschaft.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket CARPO, för varor som ingår i klass 5 (preparat för utrotning av svamp och mögel, insekter och ohyra; växtbekämpningsmedel och växtskyddsmedel).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Det spanska ordmärket HARPO Z, för varor som ingår i klass 5 (preparat för utrotning av skadedjur, svamp och mögel; växtbekämpningsmedel).

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 februari 2003 av Open Mobile Alliance Ltd.

(Mål T-37/03)

(2003/C 83/54)

(Rättegångsspråk: engelska)

Open Mobile Alliance Ltd., Reading, Förenade kungariket, har den 4 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Alexandra Dellmeier, Attorney at Law.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tredje överklagandenämndens beslut av den 20 november 2002,
- fastställa att det ursprungliga datumet för ingivandet av ansökan, den 8 april 1999, skall gälla som ansökningsdag för ansökan nr 1131739 avseende figurmärket "W@P",
- alternativt fastställa att ansökningsdag för ansökan nr 1131739 avseende figurmärket "W@P" skall vara den 13 oktober 1999, vilket är det datum som fastställdes som ansökningsdag för ansökan avseende ordmärket "WAP FORUM", med ansökningsnummer 1131705, vilken även den ingavs den 8 april 1999,
- alternativt fastställa att ansökningsdag för ansökan nr 1131739 avseende figurmärket "W@P" skall vara den 21 december 1999,
- alternativt besluta om ett återställande av försutten tid i enlighet med artikel 78 i rådets förordning (EG) nr 40/94.

Grunder och huvudargument

Sökanden ansökte den 8 april 1999 om registrering av figurmärket "W@P" för varor och tjänster i klasserna 35, 41 och 42 (ansökan nr 1131739). Sökandens dåvarande representanter begärde att ansökningsavgiften skulle avräknas från deras depositionskonto.

Svaranden meddelade sökanden att ansökningsavgiften måste betalas in inom en tidsfrist på en månad. Svaranden meddelade senare sökanden att på grund av att ingen ansökningsavgift hade betalats in skulle ansökningsdagen för ansökan bestämmas till det datum då samtliga brister hade åtgärdats. Sökandens dåvarande representanter begärde ånyo att avgiften skulle avräknas från deras depositionskonto.

Svaranden meddelade sökanden den 5 september 2000 att ansökningsdag för ansökan skulle bli den 17 mars 2000, vilket var det datum då betalningen per check verkligen hade mottagits. Sökanden meddelades vidare att tillgodohavandet på depositionskontot inte var tillräckligt stort för att betalningen skulle kunna avräknas därifrån.

Sökanden överklagade detta beslut till överklagandenämnden den 23 januari 2001. Överklagandenämnden beslutade att klagomålet inte kunde tas upp till prövning på grund av att det hade inkommit för sent.

Sökanden gör till stöd för föreliggande talan gällande att svaranden har underlåtit att uppfylla skyldigheten att hålla reda på sin bokföring, vilken åligger den som offentlig myndighet, samt att artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om rätten till god förvaltning, har överträtts. Enligt sökanden åligger det svaranden att inom rimlig tid meddela alla förekommande brister.

Sökanden gör vidare gällande att regel 52.2 i förordning (EG) nr 2868/95 ⁽¹⁾ har åsidosatts, liksom rätten till god förvaltning och rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol, vilka föreskrivs i artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Sökanden hävdar att inget skriftligt meddelande bifogats, såsom fordras i enlighet med regel 52.2.

Slutligen gör sökanden gällande att svaranden inte har fattat ett beslut, utan gjort ett uttalande, vilket innebär att den tidsfrist på två månader som är föreskriven i regel 52.2 i förordning nr 2868/95 inte är tillämplig.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 15.12.1995, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) väckt den 4 februari 2003 av Merck Sharp & Dohme Limited och 19 andra sökande

(Mål T-41/03)

(2003/C 83/55)

(Rättegångsspråk: engelska)

Merck Sharp & Dohme Limited, Hoddeston (Förenade Kungariket), Merck Sharp & Dohme BV, Haarlem (Nederländerna), Laboratoires Merck Sharp & Dohme-Chibret, Paris (Frankrike), MSD Sharp & Dohme GmbH, Haar (Tyskland), Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA., Rom (Italien), Merck Sharp & Dohme, LDA, Paço de Arcos (Portugal), Merck Sharp & Dohme de Espana S.A., Madrid (Spanien), Merck Sharp & Dohme Ges.m.b.H., Wien (Österrike), Merck & Co. Inc., Whitehouse Station (USA), Dieckmann Arzneimittel GmbH, Haar (Tyskland), Neopharmed SpA, Rom (Italien), Istituto Gentili SpA., Pisa (Italien), Laboratórios Químico-Farmacêuticos Chibret, LDA., Paço de Arcos (Portugal), Laboratoires Sanofi, Synthelabo France, Paris (Frankrike), Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co.KG, Ingelheim (Tyskland), VIANEX S.A., Nea Erythrea (Grekland), Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite SpA., Rom (Italien), Mediolanum SpA., Milano (Italien), BIOHORM S.A. (Grupo Uriach), Barcelona (Spanien) och LACER S.A., Barcelona (Spanien) har den 4 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA). Sökandena företräds av advokaterna Georg M. Berrisch och Peter Bogaert.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- Ogiltigförklara det omtvistade beslutet.
- Förplikta kommissionen att betala sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena i förevarande fall har samtliga erhållit godkännanden för försäljning av produkten ZOCORD, vars aktiva ingrediens är simvastatin. ZOCORD är en lipidsänkande medicin som reducerar den totala nivån av kolesterol, LDL-K (lätt lipoprotein kolesterol), Apo B (Apolipoprotein B) och triglycerider i blodet. ZOCORD ökar också mängden HDL-K (tungt lipoprotein kolesterol) i blodet.

Sökandena har överklagat Europeiska läkemedelsmyndighetens beslut att i fråga om ovannämnda produkt inleda det hänskjutandeförfarande som avses i artikel 30 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (nedan kallat direktivet) ⁽¹⁾.

Sökandena har anfört att det överklagade beslutet strider mot artikel 30 i direktivet av följande anledningar:

- Det förekommer inte några olika beslut till följd av beslutsfattande i enlighet med artiklarna 8, 10.1 och 11 i direktivet.
- Det överklagade beslutet syftar till att harmonisera ZOCORD:s produktresumé med beslågtade varumärkens. Syftet med hänskjutandeförfarandet i fråga om ZOCORD är uteslutande att utveckla och införa den harmoniserade produktresumé som tillämpas i medlemsstaterna. Det är emellertid inte möjligt att anta en sådan produktresumé med stöd av förfarandet i artikel 30.
- Före införandet av proceduren för ömsesidigt erkännande saknade läkemedelsföretagen skyldighet att lämna in identiska ansökningar om försäljningstillstånd till olika medlemsstater. Läkemedelsföretagen hade till exempel möjlighet att ansöka om tillstånd avseende olika terapeutiska användningsområden eller utformningar. Detta gjordes ofta i anpassningssyfte till medlemsstaterna olika vanor och traditioner på läkemedelsområdet. Sådana skillnader i ansökningarna gav oundvikligen upphov till skillnader i tillstånden. Dessa tillstånd utgör emellertid inte olika beslut i den mening som avses i artikel 30. Därmed omfattas skillnader i nationella tillstånd vilka föranletts av skillnader i ansökningarna inte av artikel 30.

— Hänskjutandet gäller hela produktresumén. Detta strider mot föreskrifterna i artikel 30. Enligt artikel 30 andra stycket i direktivet skall hänskjutandet begränsas till en klart definiera[d] fråga.

— Det har inte visats att det omtvistade beslutet är grundat på skäl som rör människors hälsa.

⁽¹⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 februari 2003 av Lurgi AG och Lurgi S.p.A.

(Mål T-42/03)

(2003/C 83/56)

(Rättegångsspråk: engelska)

Lurgi AG, Frankfurt am Main, Tyskland, och Lurgi S.p.A., Milano, Italien, har den 10 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Michael Schütte och Massimo Benedetteli, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara uppsägningen av Thermieavtalet, som meddelades genom kommissionens skrivelse av den 26 november 2002,
- fastställa att kommissionen saknar rätt att begära återbetalning av de medel som utbetalats till avtalsparterna i enlighet med Thermieavtalet BM/1007/94,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ingick tillsammans med flera andra avtalsparter den 12 december 1994 ett avtal (Thermieavtal) med kommissionen rörande verksamheter till stöd för energiteknologi i Europa. Avtalet ingicks med ärendenummer BM 1007/1994 IT/DE/UK och dess föremål var finansieringen och genomförandet av projektet "Energifarm: en IGCC-anläggning för el- och värmeproduktion genom förgasning av SFR biomassa".

Den 30 maj 1997 ingicks ett avtal mellan en av sökandena, Lurgi SpA, och samordnaren för projektet, Bioelettrica, rörande byggandet av en anläggning för atmosfärisk förgasning av biomassa. Under det tekniska arbetet uppkom vissa tekniska svårigheter för sökanden. Dessa svårigheter meddelades kommissionen och de övriga avtalsparterna.

Den 6 september 2001 meddelade kommissionen Bioelettrica att det sade upp avtalet på grund av att de arbeten som föreskrevs i Thermieavtalet inte hade påbörjats. Bioelettrica motsatte sig i förstainstansrätten att avtalet sades upp genom mål T-287/01, Bioelettrica mot kommissionen.

Den 23 juli 2002 sände kommissionen ytterligare ett meddelande och angav att den skulle säga upp avtalet på grund av att avtalsparterna inte uppfyllt sina förpliktelser enligt avtalet, såvida dessa parter inte uppfyllde förpliktelserna inom 30 dagar. Kommissionen kritiserade huvudsakligen förseningarna i projektet. I en skrivelse av den 26 november 2002 angav kommissionen att den ansåg avtalsförhållandet vara avslutat. Denna uppsägning av avtalet bestrids inom ramen för förevarande mål.

Till stöd för sin talan har sökandena åberopat att de formella kraven avseende kommissionens beslutsförfarande har åsidosatts. Enligt sökandena måste samtliga kommissionens rättsakter beslutas med iakttagande av kollegialitetsprincipen, såsom föreskrivs i artikel 219 EG och artikel 1 i kommissionens arbetsordning.⁽¹⁾ Sökandena har anført att beslutet att säga upp avtalet hade betydande finansiella återverkningar för avtalsparterna och att det förutsatte en svår teknisk och rättslig bedömning av avtalet och dess ändamål. Sökandena har därför hävdade att beslutet att säga upp avtalet inte kan anses ha utgjort ett genomförande av en rättsakt på administrations- eller ledningsnivå och att beslutet borde ha fattats av kommissionsledamöterna i kollegium.

Sökandena har vidare gjort gällande att Thermieavtalet tillämpats på ett felaktigt sätt. Sökandena har anført att det inte finns något stöd för att säga upp avtalet på grund av att avtalsparterna inte uppfyllt sina förpliktelser. Enligt sökandena är detta stadgande inte tillämpligt när det finns godtagbara tekniska eller ekonomiska skäl för att förpliktelserna inte uppfyllts. I förevarande fall var det nödvändigt att göra ändringar i den ursprungliga teknologin, vilken medförde allvarliga ekonomiska risker.

Slutligen har sökandena hävdade att kommissionens agerande hindrar kommissionen från att göra gällande att avtalet inte har uppfyllts som grund för att säga upp det. I detta avseende har sökandena åberopat artikel 1460 i den italienska civilagen och principen *inadimplenti non est adimplendum* (rörande att en av parterna inte har uppfyllt sina förpliktelser).

⁽¹⁾ Kommissionens arbetsordning (K(2000) 3614)(EGT L 308 av den 8 december 2000, s. 26).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 februari 2003 av Leali S.p.A.

(Mål T-46/03)

(2003/C 83/57)

(Rättegångsspråk: italienska)

Leali S.p.A. har den 11 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Giovanni Vezzoli och Gianluca Belotti, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara det omtvistade beslutet,
- i andra hand sätta ned de böter som ålagts, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser samma beslut som ifrågasätts i mål T-27/03, S.P. mot kommissionen. Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i ovannämnda mål.

Avskrivning av mål T-187/94 ⁽¹⁾

(2003/C 83/58)

(Rättegångsspråk: tyska)

Genom beslut av den 11 december 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-187/94, Theresia Rudolph mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 174, 25.6.1994.

Avskrivning av mål T-43/01 ⁽¹⁾

(2003/C 83/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 10 januari 2003 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-43/01, Jean-Jacques Rateau mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 118, 21.4.2001.

förordnat om avskrivning av mål T-288/01, OPI Products, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

⁽¹⁾ EGT C 31, 2.2.2002.

Avskrivning av mål T-192/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/61)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 23 januari 2003 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-192/02, G.D. Searle LLC mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

⁽¹⁾ EGT C 202, 24.8.2002.

Avskrivning av mål T-288/01 ⁽¹⁾

(2003/C 83/60)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 7 januari 2003 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

III

(Upplysningar)

(2003/C 83/62)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 70, 22.3.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 55, 8.3.2003

EUT C 44, 22.2.2003

EUT C 31, 8.2.2003

EGT C 19, 25.1.2003

EGT C 7, 11.1.2003

EGT C 323, 21.12.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
